

10

2021

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

TÜLKÜ ŞİRİ NECƏ ALDATDI

(Ərəb xalq nağılı)

Bir axşam aclıq hiss edən Tülkü yuvasından çıxdı və qida axtarmaq məqsədiylə meşədə gəzməyə başladı. O nə qədər axtardısı, yeməyə bir şey tapa bilmədi. Bir tərəfdən aclıq, digər tərəfdən yorğunluq onu lap taqətdən salmışdı.

Tülkü dünənki uğursuz gününü və onu dadlı yeməkdən mərhum edən Şiri nifrətlə xatırladı. Əslində hər şey əla idi. Tülkü kəndə girib bir kök ördək tutmuşdu. Elə qaçmaq istəyirdi ki, Şirin qəzəbli nərəsini eşitdi və qorxudan ovunu buraxıb qaçmalı oldu.

Tülkü dünənki uğursuz günü xatırlayıb düşünürdü ki, mərdimazar Şir olmasaydı, o, dadlı nahar eləyə bilər, bu gün də acalavac çöllərə düşməzdi.

Tülkü o qədər qəzəbli idi ki, hara getdiyinin də fərqi deyildi. Bir az getməmişdi ki, Şir onun qarşısına çıxdı. Tülkü canının qorxusundan tir-tir əsməyə başladı, ancaq tez özünü cəmləşdirib qışqırdı:

-Ay ağılsız Şir, nə dayanmısan, qaç, indicə fırtına başlayacaq.

Şir özünü sındırmadı:

-Sən öz dərdini çək. Fırtına mən ağırlıqda Şirə neyləyə bilər?

- Bəs sən güclü külək əsəndə ondan necə qorunacaqsan?

-Burda çətin nə var ki! Gördüm ki, qasırga başladı, tez yerə uzanacam.

-Özünü aldatma, bunun xeyiri olmayacaq.

-Görsəm ki, məsələ çətinləşdi, bu nəhəng ağacdan yapışacağam. Qoy nə

qədər istəyir, əssin!

-Yox, bunun da faydası olmayacaq. Qasırga bir neçə gün davam edəcək, yorulub pəncənizi ağacdan ayırmalı olacaqsınız.

Şir bir az qorxdı və Tülküdən soruşdu:

-Bəs onda mən nə edim?

-İstəyirsən, gəl səni ağaca bağlayım. Külək nə qədər əssə də səni apara bilməsin.

Aslan çar-naçar razılaşdı. Tülkünün onu ağaca bağlamasına icazə verdi.

Şiri tapdığı kəndirlə ağaca bərk-bərk sarıyan Tülkü kənara çəkilib bir daşın üstündə çömbəldi ki, dincini alsın. Onun arxayınlığı Aslanı təəccübləndirdi:

-Bəs sən özünü niyə ağaca sarımsan?

Tülkü sakitcə cavab verdi:

-Ona görə ki, fırtına olmayacaq.

Aldadıldığını bilən Şir qəzəblə nərə çəkdi. Onun səsinə bütün heyvanlar toplaşdılar. Onlar bir ağaca sarınmış qəzəbli Şirə, bir də rahatca, özündən razı halda şöngüyüb dincələn Tülküyə baxdılar. Təəccüblənən heyvanlar bunun nə demək olduğunu soruşdular.

Tülkü əhvalatı onlara danışdı. Dedi ki, dünən məni halalca ovumdan məhrum edən Şiri cəzalandırmışam. Qoy indən belə güclülər zəifləri incitməsinlər.

Heyvanlar qorxu içində bir ağaca bağlanmış nəhəng Şirə, bir də hiyləgər Tülküyə baxdılar. Qorxudan bir söz deməslər də, ürəklərində Tülküyə haqq qazandırdılar.

Tərcümə edən: R. Y. Əliyev